

Chương

11



CÓ CUỘC SỐNG ĐỜI SAU

Mạng sống hơn đồng vàng. “Thà là một con chó (đang) sống còn hơn là một con sư tử chết” (Gv 9, 4).

Ai cũng khao khát được sống và đây là khát vọng mãnh liệt nhất trong đời người. Nếu thị trường có bán thuốc trường sinh, thì người ta sẽ tranh nhau mua cho bằng được với bất cứ giá nào.

Dù sự sống đáng quý như thế, nhưng nó lại rất mỏng giòn, mong manh, tạm bợ. Hãy xem trẻ con chơi trò thổi bong bóng: các em hòa một ít xà phòng trong ly nước, rồi dùng một cọng rơm nhúng vào đó và bắt đầu thổi. Thế là rất nhiều quả bóng lớn nhỏ đua nhau xuất ra từ đầu cọng rơm, bay nhõn nhơ trong không gian, long lanh hấp dẫn, óng ánh



sắc màu. Nhưng rồi, chỉ vài giây sau, bong bóng này nối tiếp bong bóng kia, bụp, bụp, bụp...! Tan biến hết! Tất cả trở về hư không!

Theo quan điểm của nhiều người, đời sống con người cũng thế. Kiếp người trên dương gian cũng mong manh như những chiếc bong bóng xà phòng long lanh sắc màu kia; mai đây, kẻ trước người sau sẽ nối tiếp nhau từ giã cuộc đời này.

Đứng trước thân phận giòn mỏng, phù du của kiếp người, thi hào Nguyễn

công Trứ than rằng: “Ôi, nhân sinh là thế ấy, như bóng đèn, như mây nổi, như gió thổi, như chiêm bao!”

Tuy nhiên, số phận con người không đến nỗi bi đát như thế. Giáo huấn của Chúa Giêsu đem lại cho con người một hy vọng lớn. Quan điểm của Kitô giáo lạc quan hơn nhiều, dựa trên sự thật này:

I. CHẾT KHÔNG PHẢI LÀ CHẤM DỨT NHƯNG LÀ CHUYỂN SANG MỘT CUỘC SỐNG MỚI

Có người cho rằng: Chết là hết, không có sự sống đời sau, không còn gì hết.

Nếu quả thật như thế thì cuộc sống của con người thật là bi đát, bởi vì, một khi cái chết đến nó sẽ cướp đi tất cả. Tiền rường, bạc biển, công danh sự nghiệp lẫy lừng cũng chẳng đem lại lợi lộc gì cho kẻ đã chết.

Theo giáo huấn của Hội thánh Công giáo: *Chết không phải là chấm dứt nhưng là bắt đầu một cuộc sống mới.*

II. DỰA VÀO ĐÂU ĐỂ BIẾT CÓ SỰ SỐNG ĐỜI SAU ?

1. Dựa vào sự biến đổi của các sinh vật



- Hôm nay, con lặn xuống ngo ngoe trong vũng nước, nhưng mai đây nó sẽ hoá thành muỗi, giã từ vũng nước rồi bay lên trên.



- Hôm nay, con sâu còn nằm yên trong tổ kén, không chân không cánh... mai đây, nó hoá bướm bay lượn đó đây.

- Hôm nay, hạt lúa bị chôn vùi trong bùn đất, tưởng sẽ mục nát đi, ai ngờ mấy tháng sau nó hoá thành bụi lúa sum suê mang nhiều bông hạt...



Con lắng quăng mắt hạng kia, con sâu tí ti hèn hạ kia hay hạt lúa bé nhỏ kia... còn có đời này và đời khác, không lẽ con người là tác phẩm tuyệt vời được Thiên Chúa dựng nên theo hình ảnh Ngài lại chỉ có đời này mà chẳng có đời sau?

Thực ra, hôm nay, con người “ở trọ” trên mặt đất, nhưng mai đây sẽ từ giã nhà trọ trần gian để bước sang một thế giới khác.

Như thế, chết không phải là bị tiêu diệt, nhưng là biến đổi. Thánh Phaolô viết: *“Chúng ta sẽ không chết, nhưng hết thấy chúng ta sẽ được biến đổi... vì chung cái hư hoại này sẽ mặc lấy bất hoại, đồ chết dỏ này sẽ mặc lấy trường sinh bất tử”* (I Cor 15, 51. 53).

2. Dựa vào lời dạy của Chúa Giê-su

- Khi những người thuộc phái Xa-đốc đến chất vấn Chúa Giê-su về cuộc sống đời sau, Chúa Giê-su khẳng định là có. Ngài

dạy rằng có “những người được xét là đáng được hưởng phúc đời sau thì không còn chết nữa. Họ giống như các thiên thần” (Lc 20, 36).

- Trong dụ ngôn về ngày phán xét cuối cùng, Đức Giê-su cũng tỏ cho thấy kẻ dữ thì “phải ra đi để chịu cực hình muôn kiếp, còn những người công chính ra đi để hưởng lấy sự sống muôn đời.” (Mt 25,46). Như thế, Chúa Giê-su khẳng định không những có cuộc sống đời sau mà còn cho biết cuộc sống đó sẽ kéo dài “muôn đời muôn kiếp.”

- Ngoài ra, Chúa Giê-su còn báo cho ta biết có sự sống đời sau khi đoan hứa rằng: “Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy. Trong nhà Cha Thầy, có nhiều chỗ ở... Thầy đi dọn chỗ cho anh em. ... và Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó” (Ga 14, 1-2).

Ngoài những lời dạy của mình, Chúa Giê-su còn lấy cuộc đời của Ngài để minh chứng cho thấy có cuộc sống đời sau.

3. Dựa vào công trình cứu chuộc của Chúa Giê-su

Sở dĩ Chúa Giê-su nộp mình chịu khổ nạn, chịu chết trên thập giá cách đau thương tủi nhục là để đền tội và chết thay cho muôn dân, nhờ đó nhiều người được hưởng hạnh phúc mai sau trên thiên đàng.

Nếu không có cuộc sống đời sau, không có thiên đàng hoả ngục, con người chết rồi là hết, và sau khi chết, ai cũng chỉ còn là tro bụi như ai... thì cuộc khổ nạn của Chúa Giê-su là hoàn toàn vô ích; cái chết đau thương của Chúa Giê-su trên thập giá chẳng mang lại lợi ích gì cho bất cứ ai. Chẳng lẽ Ngôi Hai Thiên Chúa lại chịu khổ nạn và chịu chết cách vô ích sao?

Chính vì để cứu muôn người khỏi sa hỏa ngục và cho họ được hưởng phúc thiên đàng, Chúa Giê-su mới phải nộp mình chịu chết. Điều này chứng tỏ cuộc sống mai sau hoàn toàn có thực.

4. Dựa vào cuộc tử nạn và phục sinh của Chúa Giê-su

Điều gì nằm sau cái chết của con người? Đó là một bí mật không ai dò thấu, nhưng bằng cái chết và sự phục sinh của mình, Chúa Giêsu đã xé tan bức màn bí mật bao trùm sự chết.

Chúa Giêsu đã làm người như chúng ta, đã mang thân phận con người mỏng giòn, đã sống và đã chết như chúng ta nhưng Ngài đã sống lại. Sự sống lại của Ngài chứng tỏ cho chúng ta thấy rằng đằng sau cái chết là một đời sống mới.

Như thế, chết không phải là bị tiêu diệt, nhưng là biến đổi. Thánh Phaolô viết:

“Chúng ta sẽ không chết, nhưng hết thấy chúng ta sẽ được biến đổi... vì chưng cái hư hoại này sẽ mặc lấy bất hoại, đồ chết dở này sẽ mặc lấy trường sinh bất tử” (1 Cr 15, 51.53).



Như hạt lúa bị vùi dập trong lòng đất phải mục nát đi để nảy sinh thành cây lúa sai bông nặng hạt, con người cũng phải chết đi để bước vào đời sống mới bất diệt, vinh quang.

“Gieo xuống trong hư hoại, sống lại trong bất hoại, gieo xuống trong yếu đuối, sống lại trong quyền năng, gieo xuống là

xác khí huyết, sống lại là xác thần thiêng”
(1 Cr 15, 42.44).

III. CẦN ĐỐI XỬ CÔNG BẰNG

Nhà kia có hai đứa con: một đứa thì được cha mẹ chăm sóc tối đa: cho ăn cho mặc, cho tiêu xài, được cung cấp đủ thứ... Cha mẹ không từ chối nó bất cứ điều gì nó muốn, thậm chí nó đòi hỏi những điều trái khoáy thì cha mẹ cũng nuông chiều.

Còn đứa con thứ hai thì không được cha mẹ đoái hoài: không cho ăn, không cho mặc, không cho thuốc men, không cho bất cứ gì nó cần, không đếm xỉa gì đến nó.



Làm cha mẹ mà cư xử như thế có công bằng không? Có đáng bị lên án không?

Bản thân tôi cũng có hai đứa con: một đứa là Linh Hồn và đứa kia là Thân Xác. Bao nhiêu năm qua tôi quá chú trọng thân xác mà quên mất linh hồn. Châm ngôn sống của tôi là: tất cả cho thân xác này, tất cả cho cuộc sống đời này.

24 giờ của một ngày, tôi đều dành trọn cho thân xác.

168 giờ của một tuần, tôi cũng đều dành trọn cho thân xác.

720 giờ của một tháng cũng đều dành trọn cho thân xác.

Và cứ thế, từ ngày này trải qua ngày khác, hết tháng này đến tháng kia, tôi chỉ biết chăm lo cho thân xác mà thôi.

Còn linh hồn thì bị bỏ rơi, không được đoái hoài. Suốt 24 giờ của mỗi ngày, 168 giờ của mỗi tuần, 720 giờ của một

tháng... tôi chẳng dành cho linh hồn một phút nào.

Tôi dồn hết thời giờ, tiền bạc, công sức, tài năng, trí tuệ, nghị lực của tôi cho thân xác, y như nhà đầu tư dốc hết 100% vốn liếng của mình vào một dự án kinh doanh quan trọng.

Thế rồi mai đây thân xác tôi sẽ ra sao? Tôi sẽ thu hoạch được gì?

Sớm muộn gì tôi cũng phải nằm xuống, nhắm mắt xuôi tay.

Thế là cuối cùng, thân xác tôi chỉ còn là một nắm tro bụi li ti.

Không lẽ hôm nay tôi đầu tư hết tất cả thời gian, công sức, trí tuệ, tài năng, nghị lực, tiền bạc của mình cho thân xác này để rồi cuối cùng chỉ thu hoạch được một nắm tro!

Không lẽ tôi đầu tư 100% vốn liếng của mình cho thân xác và cho cuộc sống

tạm bợ đời này, để rồi cuối cùng chỉ thu hoạch được một bộ xương khô!

Nói như thế không phải để bi quan chán sống, nhưng để tìm cách sống sao cho kiếp người có một kết cục tươi sáng, ý nghĩa hơn.

Biết như thế để từ nay, ta không dại gì đầu tư tất cả cho thân xác, nhưng còn biết chăm lo xây dựng đời sống thiêng liêng, quyết tâm vun đắp đời sống tâm linh để cho hồn thiêng của mình mãi mãi trường tồn trong vinh quang Thiên quốc.

Biết thế thì ta phải công bằng với linh hồn ta. Thân xác này nay còn mai mất thì ta chăm sóc vừa đủ, còn linh hồn ta sống mãi muôn đời thì phải được chăm lo chu đáo hơn.



*Phải công bằng với
“hai đứa con”*

Cùng ngẫm nghĩ:

1. Dựa vào đâu để biết có sự sống đời sau?
2. Nếu hôm nay, ta dồn hết thời giờ, tiền bạc, công sức, tài năng, trí tuệ, nghị lực... cho thân xác mình, rốt cuộc ta sẽ thu hoạch được gì?